

institut
botànic
de Barcelona

seminaris

Passeig del Migdia s/n (Parc Montjuïc), 08038 Barcelona, tel. 932890611, www.ibb.bcn-csic.es
Com arribar-hi: GPS -41°21'43.55"N, 02°09'38.64"E; transport públic – Bus 150, Plaça Espanya

29 de setembre de 2015, 12:00, Sala Salvador La Xina – El repte de conservar una megaflorea

Per

Jordi López-Pujol

Institut Botànic de Barcelona (IBB-CSIC-ICUB)

La Xina és el tercer país del món en termes de diversitat vegetal; s'estima que al gegant asiàtic hi ha un mínim de 33.000 espècies de flora vascular (30.000 angiospermes, 250 gimnospermes i 2600 pteridòfits). La Xina també destaca pel component endèmic de la seva flora: s'estima que uns 240 gèneres i entre 15.000 i 18.000 espècies hi són endèmiques. D'altra banda, una fracció important d'aquesta diversitat és relictual, i el país compta amb nombrosos "fòssils vivents" com ara el cèlebre *Ginkgo biloba*. Aquesta enorme diversitat vegetal a nivell específic i les taxes tan elevades d'endemisme poden atribuir-se a una sèrie de factors, dels que podem destacar una complexa història geològica, un gran riquesa d'hàbitats subtropicals (i, en menor mesura, tropicals), les prolongades connexions del territori xinès amb les regions tropicals del sud-est asiàtic (així com amb d'altres regions), una més que notable continuïtat entre boscos boreals, temperats, subtropicals i tropicals, una topografia força complicada (especialment a la regió sud-oest del país) i unes taxes d'extinció relativament reduïdes durant el refredament global del Cenozoic.

Dissortadament, aquesta diversitat vegetal està en greu perill degut a una sèrie d'amenaques —algunes colossals— directament relacionades amb el que hom anomena el "canvi global" i que repassarem al llarg del seminari: la destrucció i la fragmentació dels hàbitats naturals, la contaminació, la sobreexplotació dels recursos naturals i, en menor mesura, la introducció d'espècies al·lòctones. Aquestes amenaces, que estan íntimament lligades al creixement econòmic i demogràfic de la Xina (que no admet comparació amb d'altres països), podrien ésser responsables de l'extinció d'un mínim de 200 tàxons des dels anys 50 i també del fet que al voltant de 4000 espècies estiguin llistades en alguna de les categories d'amenaça de la UICN. Per tal de fer front a aquest ombrívol panorama, clourem el seminari detallant una sèrie de propostes que creiem que poden ajudar a preservar una de les flors més interessants del planeta.

